

மாத இதழ்
*
ஜூன் வரி - தெ
1976
இதழ் 1

உங்களுடன்

சுதந்திர ஈழநாட்டின் இருபத்தி எட்டு வருட வரலாற்றில், இதுவரை பல்வேறு துறைகளிலும், நூற்றுக்கணக்கான சஞ்சிகைகள், இலக்கிய ஏடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பல பெரும் பொருள் வசதியுடனும் விளம்பர பலத்துடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டவை. ஆனால் அற்ப ஆயுளில் மடிந்தனவே அதிகமான ஏடுகள். ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஐம்பத்தி ஆறில் தொடங்கிய தேசிய மறுமலர்ச்சியின் பின்னரும் கூட, சிங்கள இதழ் கள் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் பொழுது, தமிழ்ச்சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சி மிகமிகக் குறைவே. எனினும் சில பத்திரிகைகள், தங்கள் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றன, பலத்த போராட்டங்களுக்கிடையில். -இதை நாம் அறிவோம்.

கல்வியறிவிலும் சரி, சிந்தனை வளர்ச்சியிலும் சரி, பொருளாதாரத் துறையிலும் சரி, மலையகம் மிகவும் விண்ணடைந்த பகுதி. நாட்டின் பொருளாதார உயர்வுக்குப் பெரும் பங்காற்றும் மலையக மக்களின் வாழ்வு இன்னும் புறக்கணிக்கப்பட்டே உள்ளது. எனவே மலையகத்திலிருந்து, அதிலும் பதுளையில் இருந்து, ஒரு தமிழ் பத்திரிகையை நடத்துவதென்பது இலகுவான ஒரு செயல்ல. -இதை யும் நாம் அறிவோம்.

எனினும், குன்றுத் ஆர்வம், எழுதத் துடிக்கும் இளம் உள்ளங்களுக்குக் களம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்ற எண்ணம்; சமுதாயத்துக்கு ஏதாவது ஒரு துறையில் பணி யாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண் டோருக்கு ஒரு தாண்டுகோல்-ஒரு சிறு'நண்பர் வட்டத்தின்' கனவின் உருவும் தான் பூங்குன்

நத்தின் தோற்றும்.

புதிய சமுதாயக் கருத்துக்களை, உயர்ந்த கருத்துக்களின் வளர்ச்சியை, உரத்த குரலில் எடுத்து எதிரொலிப்பதுதான் பூங்குன்றத்தின் கடமை. அரசியலிலாகட்டும், பொருளியலிலாகட்டும், இலக்கியத்தில், அறிவியலில், சமய நெறியில் ஆகட்டும், எத்துறையிலாயினும் சரியே, சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கான உயர்ந்த கருத்துக்களை யார் உருவாக்கித் தந் தாலும், அவை அணைத்துக்கும் பூங்குன்றத்தில் இடம் உண்டு. உண்மையாயும் நேர்மையாயும், ஒரு நீதிபதியின் நடுநிலையில் நின்று பூங்குன்றம் பணிபுரியும்.

புகழ் பெற்ற 'கொலை வழக்குக் காதைகள்', கலை என்ற போர்வையில், ஆபாசத்தை அள்ளித்தரும் மட்டரக் சினிமாவைப் பற்றிய புகழாரங்கள், 'உடைகளையும்' நடிகைகளின் கவர்ச்சிப் போஸ்கள், சித்திரக் கதைகளும், சினிமாக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிகளும், பூங்குன்றத்தில் இடம் பெருது.

அப்படியானால் பூங்குன்றத்தின் வாழ்வு நீடிக்குமா?

அறிவுலக வாசக நண்பர்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகின்றோம்.

உயர்ந்த கருத்துக்களை, படைப்புக்களை வாசிக்கும் வாசகர் தொகை ஈழத்தில் குறைவல்ல. இந்த ஈழத்து வாசகர் மேல் நமக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

பூங்குன்றத்தின் பணி நீண்டு தொடர வேண்டுமா என்பதை அன்புள்ள வாசகர்களே, நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்.

சினு ஒரு மகத்தான் நாடு. நீண்டபெரும் வரலாறும், பழம் பெருமையும் கொண்ட அந்நாட்டின், மொழி; பண்பாடு அனைத்துமே மகத்தானவை. கன்பூசியஸ்; சன்யாட் சென் போன்ற தத்துவ மேதைகளையும் பேரறிஞர்களையும் கடந்த காலங்களில் உலகுக்கு அளித்த நாடு அது. அதன் பழையை தரும் செய்திகள் இவை.

இன்று, 20ம் நூற்றுண்டின் மிதப் பெரிய மக்கள் புரட்சியை நடத்தி, பொதுவுடமைச் சமூகதாயத்தை நிறுவி வெற்றி கண்ட மிகப் பெரிய நாடாகத் திகழ்கின்றது சினு என்றால், அப் பெரும் சீனப் பெரும் புரட்சியை முன்னின்று வழி நடத்தி, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடந்த அறுபது கோடி சீன மக்களுக்கு விடுதலை வாழ்வதைத் தந்து, கடந்த 26 ஆண்டுகள் அந்நாட்டின் தலைமை அமைச்சர் பதவியையும் ஏற்று, இன்று உலகமே கண்டு வியக்கும் அளவுக்கு நாட்டை முன் னேற்றிச் சென்ற பெரும் தலைவன் தான், அண்மையில் மறைந்த சௌ-என்-லாய் அவர்கள்.

மா-சே-துங் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் கல்வியறி வற்ற மக்களாய் வாழ்ந்த சீனப் பெருஞ் சமூகத்தைத் தட்டி எழுப்பி, அவர்களுக்கு அறிவு யும், சிந்தனையையும் ஊட்டி பலமான ஒரு பொதுஉடமைப் பொருளாதாரக் கட்டுக் கோப்பின்மேல் சினுவை நிலை நிறுத்திய பெருமையில் பெரும் பங்கு சௌ-என்-லாய்க்கே உரியது.

சௌ, தலைவர் மாவைப் போல் சாதாரணக் குடும்பத் தில் பிறந்தவர்கள். பரம்பரை பரம்பரையாகச் செல்வச் செழிப்பிலே திகந்த குடும்பத்திலே பிறந்தவர். அந்நேரத் தில் சினுவின் ஒரு பிராந்தியத்தின்; தலைவர், அந்தஸ்தில் இருந்த ஒருவரின் பேரன் சௌ. செல்வந்தர்களின் பிள்ளைகள் மட்டுமே கல்வி கற்ற, புச்சிப்புத் தீக்கிங் கல்லூரியிலும் டோக்கியோ பல்கலைக் கழகத்திலும் இறுதியில் பார்ஸ் பல்கலைக்கழகத்திலும் கல்வி பயின்றவர் அவர். சீன, சப்பானிய மொழிகள் மட்டுமன்றி, பிரேஞ்சு, ஜெர்மன், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளிலும் புல்வை பெற்றவர் அவர்.

மாவோ, புரட்சிகரமான், தன்னிறைவு கொண்ட பொதுவுடமைச் சினுவை, பல கோணங்களிலும் கனவு கண்டு இருந்தார் என்றால், அவருடைய கனவுகளையும் சிந்தனை களையும், ஏற்று, அவற்றுக்கு உருவும் கொடுத்து, நடைமுறையில் கொண்டுவந்து வெற்றி கண்டவர் சௌ தான்.

சௌ ஒரு பலதுறை விற்பன்னர். அவர் ஒரு சிறந்த தொழிலாட்ட அறிஞர். சிறந்த நிர்வாகி, சிறந்த இராஜ தந்திரி. நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் ஒரு முறை சௌ என்னாய் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது “உலகின் பலவேறு நாடுகளின் பலவேறு தரப்பட்ட பிரச்சனைகளையும் பற்றி அவருடைய ஆழ்ந்த அறிவு என்னைப் பெரும் வியப்பில் ஆழ்த்திற்று” என்றார். நம் பிரதமர் மட்டுமல்ல, எட்கர் ஸ்கே, அன்றி மேல்ரஸ், ஜோன் ரெராபின்சன், மொகமட் ஹெய்க்கல், ஹென்றி சீசிங்கர், போன்றேரும் அவருடைய ஆற்றலை வியந்துள்ளார்கள்.

ஏகாதிபத்தியம், காலனித்துவம் போன்ற வற்றுக்கு எதிரான உலக மக்களைச் சிந்தனைக்கு, புரட்சிகர என்னாங்களுக்கு, சௌ ஒரு ஆதர்ச சக்தியாய்; விளங்கியுள்ளார் சமதர்ம உலகை நோக்கி நடைபோடும் மக்களுக்கு அவர் என்றும் தூண்டு கோலாய் இருபார் என்பதில் ஐயவில்லை.

ஓன்றே இரண்டோ உருவுமற்ற கல்லறைகள் உள் மடியில்?
யலையகளே உணர்வாயோ யாட்டாயே!

நச்சரவக் காடாய் நாறிக்கெந்த நின்னை
மெச்சும் கவின்வீடாய் மேன்மைப் படுத்திய என்
பக்கைக் குழந்தைபுல பசியநின் போர்வைக்குள்
அச்சமின்றி உறங்கும் அமைதிச் சிறுகுடில்கள்
ஒன்றே இரண்டோ?

அன்றுயர்ந்த கோமகளே கொடிய நின் வாழ்விற்காய்
பொன்றிப் பழங்கதையாய் போனபல வாழ்வுகளை
இன்று நினைப்பாயா? இல்லை நீ வஞ்சுகிதான்! என்
கன்றுக் குருளைகளைக் களித்துண்டு வளர்ந்துவளே

கணக்கிட்டால் உள்மடியில் கவினூட்டும் தேயிலைகள்
அனைத்துக்கும் சராசரியாய் அன்புடலம் என்றுதிர்த்து
மணக்கும் மலராக மடிந்து உரமாயிருக்கும்
உங்கெண்ண; மறந்து விட்டாய் ஓட்டுக்கேறு நன்றியின்றி

இன்று எமைவிரட்டும் எத்திற்கு நட்பாகி
நன்றியைக் கொன்றுயோ! நாளை நினைப்பாயோ?
என்றாலும் எம்அன்னை என்றுமே நீதானே
கென்றுவிட மாட்டோம் சிந்தை யுன்னிடந்தான்

அன்னையே வணக்கம் அருள்புரிவாய் நீ எமக்கும்
சின்னத்தனம் நீங்கிச் சிறப்பாக நாம்வாழ
உன்னருள் வேண்டுமெம்மா உதருதே உதவிபுரி
கொன்றாலும் எம் சடலம் குடிபுகுவது உன்மடிதான்

இன்றென்ன, நாளையும் இனிவருமெக்கால மௌலாம்
நின்றனுக்கே நாமுரிமை நேற்றுக்கே முடிந்திட்ட
சென்றநாள் வரலாற்றில் சிருமைய்பால் உடல் சிதைந்து
பொன்றியுன் பொன்மடியில் புகல் கொண்டோர் மீதானை!

என்னாற்ற கல்லறைகள்- என் மக்கள் உனக்காக
கண்ணியமாய் உழைப்பிந்து கடைசி இரைப்பாறுமிடம்
மண்மகளே! மறவாதே! மாசற்ற அவர் தூங்கும்
மணவீட்டின் மீதானை நாம் மடிவதுன் மடியில்தான்.

-நிவேதிதா.

மலையகத் தொழிற் சங்கங்கள் பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு

சோ. சந்திரசேகரன்

தொழிலாள் வர்க்கத்தினரின் வாழ்வும் தாழ்வும் முற்றுகவே தொழிற் சங்கங்களில் தங்கியுள்ளது என்று கூற முடியாவிடலும் அவ்வர்க்கத்தினரின் முன்னேற்றத்துக்குத் துணைபுரியாத தொழிற்சங்க இயக்கம் தனது தலையாய பணி யிலிருத்து தவறிவிட்டது என்று குற்றம் காட்டப்படலாம். எனவே தொழிற்சங்க இயக்கம் பற்றிய மதிப்பீடுகள் அதன் தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள், பணிகள் முதலியவற்றை வரலாற்று ரீதியாக ஆராய்வதாக அமையாது அதன் வழி காட்டலுக்குத் தம்மை சமர்ப்பித்துக் கொண்ட தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலை, அரசியல் அந்தஸ்து, பொருளாதார மேம்பாடு முதலியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டதாக அமையலாம். மேலும் முதலாளித்துவ அமைப்பில் தொழிற் சங்கங்களின் வெற்றியும், சித்தியும் ஒரு வரம்புக்குட்பட்டது என்ற உண்மையைக் கருத்திற் கொண்டதாகவே அம் மதிப்பீடுகள் அமைய வேண்டும்.

இலங்கையில் மலையகத்தில் தான் முதன் முதலாகத் தொழிற் சங்கங்கள் தோன்றியிருக்க வேண்டும். தொழிலாள் வர்க்கமொன்று முறையாகத் தலையெடுக்கத் தொடங்கியது முதன் முதலில் மலையகத்தில் தான். ஆயினும் இலங்கைத் தொட்டங்களில் குடியேறிய இந்திய வம்சாவழியினர் நிரந்தரமாகத் தங்கியிராது இந்தியாவுக்கு சென்று மீள்வோராயும் கல்வி வசதிகள் வாய்க்கப் பெற்றோராயும் பல்வேறு கூறங்கு என்றால் தொட்டங்களில் தோட்டங்களில் வாழ நேரிட்டமையாலும் அவர்கள் மத்தியில் உடனடியாகத் தொழிற் சங்க இயக்கமொன்று தோன்றவில்லை. அவர்கள் இலங்கை வந்து ஒரு நூற்றுண்டு காலத்துக்குப் பின்னரே முறையான தொழிற் சங்கங்கள் மலையகத்தில் தோன்றின. இவ்வொரு நூற்றுண்டு காலப்பகுதியில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சொல்லொன்றுத் துண்பங்களை அனுபவித்த போது ஒரு முறை அவர்கள் தமிழை பலம் வாய்ந்த சக்தியாக மாற்றும் வகையில் இயக்க ரீதியாக செயற்படவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்வும், தாழ்வும் பிரித்தானிய முதலாளித்துவத்தின் விருப்பு, வெறுப்பில் தங்கியிருந்தது. அவ்வப்போது பிரித்தானிய பிரபுக்களும் பொது மக்கள் சபை உறுப்பினரும் இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து அந்தாட்டில் கேள்விகள் எழுப்பினர். கடல் கடந்த இந்தியர்களின் நலன்கருதியை இந்திய அரசாங்கமும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கடல் கடந்த இந்தியர்களின் நலன்கள் முறையாகக் கவனிக்கப்பட்டோல் மட்டுமே அவர்கள் குடியகள்று செல்வதை அனுமதிக்க முடியும். என்று விரித்தது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் தாமாக ஒருங்கிணைந்து தமது நலன்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு இவை சுற்றேனும் ஈடுபாடுகளாக அமையவில்லை, அமைந்திருக்கவும் முடியாது. மலையகத்தில் தொழிற் சங்கங்கள் கடந்த 40 ஆண்டுகளாக இயங்கிவந்த காலப்பகுதியிலேயே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சுகல துறைகளிலும் அலட்சியமாக நடத்தப்பட்ட விடத்து அவை நிலவாத ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றுண்டு காலப்பகுதியில் அவர்களுடைய நிலை என்னவாயிருந்திருக்கும் என்பதை இலகுவாக விளங்கலாம். தொழிற் சங்கங்களின் தோற்றத்துக்கு முன்னும் பின்னும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலை என்னும் விடயம் உண்மையானதான் இருக்கிறது. அவர்கள் நிலை என்பதை ஜில்லா வாய்க்கை அந்தஸ்து, பொருளாதார நிலை, வாழ்க்கைத்தரம், கல்வி வசதிகள் முதலியனவற்றை உற்று நோக்கும் எவரும் அவர்கள் மத்தியில் ஒரு சக்திவாய்ந்த தொழிற் சங்க இயக்கம் நிலவி வந்தது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவர்களோ என்பது ஜயத்துக்குரியதாகும். மேற கூறிய நான்கு முக்கிய விடயங்கள் எந்த முன்னேற்றத்தை மும் காணுதை நிலையில், இவ்விடயங்களின் முன்னேற்றம் தமது நோக்கங்களுக்கு உட்பட்டது அன்று என்று கூறி தோட்டத் தொழிற் சங்கங்கள் எதுவும் தப்பியோடிவிட முடியாது. இம் முன்னேற்றங்கள் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இயக்கமே தேவையற்றது என்று கூறி விடலாம். இன்றைய தோட்ட மக்களின் வாழ்க்கை நிலையின் சிரகேட்டின் காரணமாக தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் உயரிய நோக்கங்கள் எவை என்பதுபற்றி தொழிற் சங்கங்களுக்கு மீளவியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வெற்றி இலங்கை வாழ்முழுத் தொழிலாளர்க்கத்தின் ஒற்றுமைப்பட்ட தொழிற் சங்க முயற்சியில் தங்கியிருந்தது. ஆயினும் இந்திய வம்சங்களுமினரால் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை ஓர் இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் வாழ்ந்த தொழிலாளர்தம் பிரச்சனையிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் அவர்களுக்கே உரிய சில பிரச்சனைகளும் காணப்பட்டமையால் தவிர்க்க முடியாத வகையில் அவர்கள் தனித்தியங்க வேண்டியேற்பட்டது. இந்தியரல்லாத தொழிற்சங்க இயக்கம் இழைத்த மாபெரும் தவறு சக இந்திய தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளைத் தனதென என்னி அவர்களைத் தம்மோடு இணைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாமையாகும். இதற்கு மாருக ஆரம்பகாலத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களான ஏ.ச.குணசிங்க போன்றவர்கள் இந்திய எதிர்ப்பு உணர்ச்சி மிக்கோராய் காணப்பட்டனர். இந்திய தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளைக் கருத்திற் கொண்டு தொழிற் சங்க இயக்கத்தைக் கடினமான பாதையினாடாக இட்டுச் செல்வதைவிட இந்திய எதிர்ப்பு கோவூங்களை எழுப்பி இலகுவான முறையில் இயக்க முற்பட்டனர்.

இந்தியத் தொழிலாளர்களை இலங்கை அரசாங்கம் வேலை நீக்கம் செய்தபோது ஏற்பட்ட பிரச்சனை, இந்திய வம்சாவழியினருக்கும் குடியிருப்பு மறுக்கப்பட்டமையால் ஏற்பட்ட பிரச்சனை என்பன அவர்களுக்கும் ஏனைய தொழிலாளர்பிரிவினருக்குமிடையில் இடைவெளியை ஏற்படுத்தியது. இத்தகைய பிரச்சனைகளுல் ஏற்படக் கூடிய பாரதாரமான் விளைவுகள் முழு தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்துக்கும் பொதுவானவை என்னும் உண்மை அக்காலத்தில் உணர்ப்படவில்லை. இடதுசாரித் தலைவர்கள் இப்பிரச்சனைகளில் ஆரம்பகாலங்களில் மார்க்சிய அடிப்படையில் சரியான கொள்கைகளை முன்வைத்து இந்திய தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளை முன்வைத்து ‘பேசிய’ போதிலும் அவர்கள் இப்பிரச்சனைகளில்

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

பத்திரிகை உலகம்-

ஒரு கண்ணேட்டம்

எஸ். கணேசன்

பத்திரிகைகள் மக்கள் மத்தியில் கருத்துக்களைக் கொண்டு செல்ல சிறந்த, சக்திமிக்கதோர் சாதன மாகும். ஒரு சமூகத்தின் சிந்தனைகளின் போக்கு, சமூக மாற்றங்கள் என்பனவற்றை அளந்தறியும் சிறந்ததோர் அளவு கோலாகும். ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் தூரதிஷ்டவசமாக இப்பத்திரிகைகளைப் பொறுத்த வரையில் நிலையானதோர் இடத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றன. உயர்ந்த இலட்சியங்கள். தெளிவான் கருத்தோட்டங்கள் என்பனவற்றை மையமாகக் கொண்டு நடத்தப்பட்ட இலட்சியப் பத்திரிகைகளும் சரி, ‘ஜனரஞ்சகம்’ என்ற போர்வையில் மனிதனின் வக்கரித்த சிந்தனைகளுக்கு இரை போடும் வியாபாரப் பத்திரிகைகளும் சரி அவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக இங்கு தமது பாதையைத் தொடர முடிவுதில்லை.

பொதுவாகவே நல்ல பத்திரிகைகளுக்கு ஆயுள் குறைவுதான். சமூகத்தில் மறைந்து கிடக்கும் எழுத்தாற்றல் மிக்கவர்களையும், தெளிந்த சிந்தனைகளைக் கொண்டவர்களையும் தேடிப் பிடித்து அவர்களை முன்னணிக்கும் கொண்டு வரும் சிறந்த பணி பத்திரிகைகளின் கையில் தான் இருக்கின்றது. இத்தகைய சக்தி வாய்ந்த இந்த பத்திரிகைத் துறை ஏன் இலங்கையில் பின்தங்கியிருக்கிறது? ஸ்தாபன ரீதியாகச் செயல்பட்டு, சிறந்த நிர்வாக அமைப்பினைக் கொண்டதாக ஏன் இவைகள் இயங்கக் கூடாது?

தென்னிந்தியக் ‘குப்பைப்’ பத்திரிகைகள் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கோஷம் எழுந்த போது, நல்ல ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளைத் தாங்கிய குதேசியப் பத்திரிகைகள் வெளிவரும் என்ற எண்ணம் பரவலாக இருந்தது. அதன்படி 1970-ம் ஆண்டின் பின்னர் தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகள் அதிகமாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஈழத்தில் பத்திரிகைத் துறை குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியினை அடைந்திருக்கின்றதா? என்ற நியாயமான கேள்விக்கு விடை பூஞ்ஜியமாகத்தான் இருக்கின்றது.

சுய சிந்தனை, சமூதாய மறுமலர்ச்சிக்கு உதவும் எண்ணங்கள் என்பன வளர்ந்து வரும் இளம் சமூதாயத்தினர் மத்தியில் பரப்பப்பட்டு, அவர்களை நேர்வழிப் படுத்த வேண்டும் – இத்தகைய நோக்கங்கள் மகத்தானது. ஒரு சமூகம் இந்த ரீதியில் சிந்திக்கின்றது என்பதே நம்பிக்கைத்தரும்

ஒன்றுதான் இவற்றிற்கெல்லாம் வடிகாலாக அமையும் பத்திரிகைகள் மட்டும் வளர்ச்சியடையாமல் ஏன் தேங்கிநிற்க வேண்டும்?

பொதுவாகப் பத்திரிகை நடத்துவது என்பது இலகுவான ஒன்றல்ல. ஆனால் பலருக்கு இது இலகுவாகத் தோற்றுமளிக்கின்றது. இந்த எண்ணத்தில் ‘பத்திரிகை’ என்ற மாயத்தின் பின்னால் சென்று தமது பொருளையும் இழந்து மீள முடியாமல் போனவர்கள் பலர் (இங்கு தோன்றி மறைந்த பத்திரிகைகளின் பட்டியலைத் தவிர்ப்போம்).

இலங்கை போன்ற பொருளாதார ரீதியில் பின் தங்கிய, விஞ்ஞான சாதனங்கள், வாய்ப்புகள் என்பன மிகவும் குறைவாகவே காணப்படும் நாடுகளில் பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கின்றது என்பது உண்மையே. காகிதப் பஞ்சம், அது தொடர்பாக ஏற்பட்ட அச்சகத்துக்கான கூவி உயர்வு, போக்குவரத்துக் கஷ்டங்கள், தபால் செலவுகளின் அதிகரிப்பு போன்றன பத்திரிகைத் துறையின் வளர்ச்சிக்குப்பெரிதும் நடையாக இருக்கின்றன. மேலும் இன்றைய பொருளியல் சூழலில் விளம்பரம் செய்யும் வர்த்தகஸ்தாபணங்கள் மிக, மிகக் குறைவேயாகும். எனவே ஒரு பத்திரிகைக்குத் தேவையான அடிப்படை அம்சங்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

கணிசமானதோர் தொகையினை இக்குறையில் முடக்கி லாபம் தேடலாம் என்பது நம்பிக்கையான ஒன்றல்ல. எனவே பண வசதி படைத்த யாரும் துணிந்து இத்துறையில் பணத்தினை முடக்குவதற்கு முன்வருவதில்லை. ஆகவே அனேகமான பத்திரிகைகள் குறைந்த மூலதனத்துடன் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. இது ‘யானைப்பசிக்கு கோளப் பொறி’ என்ற கதையாகி விடுகின்றது. இதன்காரணமாகப் பத்திரிகைகள் விரைவில் ‘மூடுவிழா’ நடத்தி விடுகின்றன.

மேலும் பத்திரிகை ஆரம்பிப்போர் பத்திரிகை துறை பற்றி (Journalism) அதிகம் அறிந்தவர்களாக இருப்பதில்லை. (எல்லோரும் இதில் விற்பனைர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல) இத்துறையை ஒரு கலையாக இங்கு டயிற்றுவிக்கப்படுவதுமில்லை. அப்படி இத்துறையில் ஆழந்த ஈடுபாடும், பயிற்சியும் கொண்டவர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்தால் ஒரு வேளை பத்திரிகைத் துறையானது ஓரளவுக்கு ஸ்தாபன ரீதியாகச் செயல்படலாம்.

தேசியத் தேவை

படித்த வர்க்கத்தினர் எண்ணிக்கையில் அதி கரிக்கும் போது பரவலாக வாசிக்கும் உணர்வு அதி கரிப்பது இயல்பே. அந்த வகையில் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் மேலும், மேலும் வாசித்தறி யும் ஆர்வம் பரவலாக இருக்கின்றது. அதே சமயம் மட்டுரகமான கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைக் காட்டி இவர்களை அதிக தூரம் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பதும் உண்மையே. ஓரளவுக்கு சிந்தனைப் பக்குவும் கொண்ட ஒரு படித்த வட்டம் இங்கு இருப்பது மகிழ்ச்சி தரும் ஒரு அம்சமே. ஆனால் இவர்களின் அறிவுப் பசிக்கு தீனி போடும் வகையில் பத்திரிகைகள் இல்லாமலிருப்பதுதான் வருந்தக் கூடிய அம்சமாகும்.

பொதுவாக மலையகத்திலும் சரி, வேறு பிரதேசங்களிலும் சரி எத்தனையோ பத்திரிகைகள் வெவ்வேறு சாலகட்டங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன ஆனால் மேற் கூறப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டு சீறும் போது அவற்றை எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் மறைந்து போய்விட்டன. இதனால் மறை முகமாக ஏற்பட்ட ஒரே ஒரு நன்மை பல எழுத்தாளர்கள் ஈழத்தில் தோன்றியமையாகும்.

�ழத்தோடு ஒப்பிடுமிடத்து இந்தியாவில் பல வாய்ப்புகள், வசதிகள் அதிகம்தான். என்ற போதும் அங்கு கூட இலக்கிய நோக்கோடும், அறிவியல் நோக்கோடும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல நல்ல தரமான பத்திரிகைகள் மிகவும் குறைவான கால கட்டத்தோடு தமது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டன.

இலக்கியம் என்ற அம்சத்துடன் மட்டும் நில்லாமல் விஞ்ஞானம், குழந்தைகளுக்கான பத்திரிகைகள் போன்ற பல துறைகளுக்கும் தனித்தனி யாகப் பல நாடுகளிலும் பத்திரிகைகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இங்கு ‘மாதர் மலரில்’ இருந்து ‘பாப்பா மலர்’ வரையில் ஒரே பத்திரிகையில் தான் அடக்கம்.

பத்திரிகை என்ற ‘வேள்வித் தீயில்’ தமிழையே அர்ப்பணி த்துக் கொண்டவர்களை முன்மாதிரி யாகக் கொண்டு, மேலும் பத்திரிகைத் துறையில் முயற்சி செய்யாமல் இருப்பது நல்ல தல்ல. இங்கு இன்னும் ஒரு தரமான ஏட்டிற்கு வழியிருக்கின்றது. என்ற போதும் பத்திரிகை உலகின் நுணுக்கங்களையும் புரிந்து செயல்பட வேண்டும். ‘நல்ல பத்திரிகைகளுக்கு ஆயுள் குறைவு’ என்று ‘சரஸ்வதி’ பத்திரிகையில் வ. விஜய பாஸ்கரன் எழுதியதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருந்தும்.

நமது கலை-இலக்கிய சீரழிவைத் தடுப்பதற்கு, ஆரோக்கியமான தேசிய, சமூகச் சூழலில் நல்லதரமான-ஆக்காடுவரமான, வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் கொடுக்கின்ற-கலை இலக்கியம் தோன்ற வேண்டுமானால், தோன்றிச் செழித்து வளர வேண்டுமானால், முதலில் நாடு திருத்த வேண்டும். அதைத் திருத்தி அமைத்தல் வேண்டும். அதற்கு இப்போதைய எழுத்து உதவ வேண்டும். இப்பணியில் அதுவும் பங்கெடுக்க வேண்டும். இவ்வகையில் உதவ, பங்கெடுக்க, எழுத்து இயக்கமாதல் வேண்டும். அதாவது எழுத்து, வெறும் இலக்கியமாக இல்லாமல், நாட்டின் சகல சிறுமைகளையும் வெட்டிச்சாய்க்கும் ஆயுதமாகவும், பெருமையைச் சாதிக்கும் சாதனமாகவும், மக்கள் கைகளில் திகழ வேண்டும். அது மக்கள் இலக்கியமாக வேண்டும். எழுத்தாளர்களுக்கும் மக்களுக்கும் இணையில் நெருங்கிய பீஜைப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும், சமுதாயத்தின் உணர்ச்சிகளை, பிரதிநிதித்துவப் படுத்தக்கூடியதாகவும், எழுத்தாளர்களையும் வாசகர்களையும் ஒரு பொது நோக்கோடு ஒரு பொது உணர்வோடு இயக்கத் தூண்டக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். சுருங்கச் சொன்னால் சமுதாய உணர்வு படைத்ததாக இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய ஈழத்து எழுத்து, இந்நாட்டின் இலக்கியம், இத்தன்மை கொண்டதாய்த்தான் இருக்க வேண்டும். இது இன்றையத் தேசியத் தேவை. இன்றைய நமது சமுதாயத் தேவை. இதை உணராத எழுத்து, இதை விரும்பாத இலக்கியம் அர்த்தமற்ற சுகானுபவத்துக்காக வாயில் போட்டுச் சப்பிவிட்டுத் துப்பிவிடும் வெற்றிலைச் சக்கையைப் போன்றது. அது ஒரு மலட்டு இலக்கியம். அதனால் சமுதாயத்தில் ஒன்றையும் சிருட்டிக்க முடியாது.

—இளங்கீரன்

பாரத பிதாவுக்கு சில பகிரங்க கேள்விகள்

பதுளை — ராகுலன்

காக்கை எச்சில்களின்

கண்ணுடிச் சட்டத்துள்...கருகிச்
சிலையாகிப் போனவனே....

நாதியற்ற நாம் தான்

நடுத் தெருவில் நிற்கின்றோம் என்றால்—அங்கு
நீயென்ன செய்கின்றோய்...?

ரஸ்தா தூசிகளின்

ரஸவாத பெருமையுள்—உருகி
பிக்காசோ படைப்பாகிப் போனவனே...

சந்தியில் நாம் தான்

மந்திகளாய் வாழ்கின்றோம் என்றால்—இங்கு
நீயென்ன செய்கின்றோய்...?

மணமுக் கண்ணீர்களின்

மங்காத பொழிவுள்—வெளிறி
வெள்ளை நிறமாகிப் போனவனே...

தரத்தில் நாம் தான்

தரையளவு தாழ்ந்திருக்கின்றோம் என்றால்—
அங்கு
நீயென்ன பார்க்கின்றோய்...?

வறட்சிக் கரங்களின்

வற்றுத் பிடியுள்—குழுறி
வெடித்து வேறுருவாகிப் போனவனே...

ஆடையில் தான் நாம்

சிக்கனத்தை ஏற்கின்றோம் என்றால்—அதையே
நீயுமேன் செய்கின்றோய்...?

வால் போஸ்டர்களின்

வண்ண உடையுள்—தினமொரு
வைப்பாட்டி ஆனவனே...

மேழையில் நாம் தான்

பிலாத்தி நிற்கின்றோம் என்றால்—படத்தில்
நின்று
நீயென்ன செய்கின்றோய்...?

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சாதகமான போக்கினையுடைய பொதுசன அபிப்பிராயத் தைப் பெரும்பான்மையோர் மத்தியில் ஏற்படுத்தக் கூடியது என்றால். இந்தியர்களுக்கு எதிரான துவேஷம் நிறைந்ததும் வலுவான துமான பிரசாரங்களுக்கு முன்னர் இடதுசாரி யினரின் வர்க்கப்பாங்கான பிரசாரமுறை தாக்குப்பிடிக்க முடியாது போயிற்று. காலப்போக்கில் இந்தியர்களின் 'நாடற்ற தன்மை' உறுதிப்படுத்தப்பட்டதும் இடதுசாரித் தலைவர்களும் அந்திலையை ஏற்றுக் கொண்டவர்களாய் பிரச்னைக்கு புதிய முறையில் தீர்வுகாணமுற்பட்டு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இலங்கைக் குடியிருப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற தமது பழைய கொள்கைப் பிடிப்பிலிருந்து நமுவினர். இலட்சக்கணக்கான இந்தியர்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்ப வழி செய்த ஒப்பந்தங்களை ஏற்ற இடதுசாரிகள் இந்நாட்டின் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்குச் சரியாக வழி காட்டவோ தலைமை தாங்கவோ தவறினர். அவர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்ட தொழிற் சங்க இயக்கங்களை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நம்பத் தயாராக இருக்கவில்லை யாதவின் அவை பெருவளர்க்கி பெறவில்லை. அன்மைக் கூங்களில் இடதுசாரியினர் அதிகார பீடத்தைச் சார்ந்து

நின்றமையினால் தோட்டத் தொழிலாளரின் பிரச்னைகளில் அக்கறை செலுத்தவில்லை.

இந்திய தொழிலாளர்களின் பாரம்பரிய தொழிற் சங்க இயக்கம் இந்திய தலைவர்களின் ஆசியுடன் உருவாகி விரிவான கட்டமைப்புடனும் கூடிய உறுப்பினர்களுடனும் பெருவளர்க்கி பெற்றது; அரசியல் அரங்கிலும் கூடிய செல்வாக்குடையதாய் திகழ்ந்தது. உள்நாட்டில் மட்டுமல்லாது வெளி நாடுகளிலும் புகழ்பெற்ற டிரியக்கமாய் பரிணமித்தது. சனப்பிரதிநிதிகள் சபையிலும் சென்ட் சபையிலும் இடம் பெற்று இந்திய பிரச்னைகளில் கருத்துத் தெரிவித்தது. தொழிலாளர்களை நாட்டைவிட்டு அகற்றும் ஒப்பந்தங்கள் தீவிரமாக அமுல் செய்யப்படாது தடை செய்தது. அவ்வியக்கம் உறுப்பினர் அளவில் பலம் வாய்ந்ததாய் விளங்கிய போதிலும் அதன் பலமும் விரிவான கட்டமைப்பும் தொழிலாளர் தம் வாழ்க்கை நிலை; அரசியல் அந்தஸ்து, பொருளாதார நிலை முதலியவற்றை மேம்படுத்தும் முயற்சியில் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

ஆலை

பெ. ந. சகுந்தலா

கூடையைத்துருக்கி தலையில் போட்டதும் ஏதோ நினைவுக்கு வந்தவளாய், “பெரிய பய இங்கே வாப்பா! இன்னிக்கு நம்ம தோட்டத்துப் பெரிய காட்டிலே போயிரெண்டு மூனு வெறகுக் குச்சியும் அதோட அதா ஒரு பிலாக்காயும் பிடுங்கிக்கிட்டு வா, இன்னையப் பொழுதே ஒப்பேத் திடலாம், சம்பளமும் இன்னிக்கிப் போட்டுவாங்க, தட்டு முட்டுச் சரமானை நாளைக்கி வாங்கிடலாம், மறந்துடாதே!” எனக் கூறிக் கொண்டே தனது மூன்று மாதக் குழந்தை வீரிட்டலறுவதையும் பொருட்படுத்தாமல், கூடையையும் கம்பையும் எடுத்துக் கொண்டு மேடும் பள்ள முமான குறுக்குப்பாதையில் ஓட்டமும் நடையுமானான் காமாட்சி.

கால் சறுக்கியதால் கூடையும் கம்பும் ஒரு புறம் உருள தானும் ஒரு பக்கம் விழுகின்றன. சிறு காயம் ஏற்பட்டாலும் ‘பிரைவெட்’ ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு செல்லும் பணம் படைத்தவர்களுக்கு அவள் விதிவிலக்கு.

எழுந்து தன் காலில் வழிந்து கொண்டிருக்கும் இரத்தத்தை துடைத்துவிட்டு மீறுக்குலீயுடன் ஈண்ணும்பையும் வைத்துக் கச்கிக் காயம்புட்ட இடத்தில் கட்டிலிட்டு வியையும் பொருட்படுத்தாமல் நடக்கின்றன.

காமாட்சிக்கு வறுமைதான் தாண்டவமாடியதே தவிர குழந்தைச் செல்வத்திற்குக் குறைவே இல்லை. எட்டுக் குழந்தைகட்டுத் தாயான் அவள் சதா நோயாளி கடைசிக் குழந்தை கமலா பிறந்த மறு மாதமே கணவனை இழந்த அவள் தன் உழைப்பால்தான் குடும்பத்தையே காப்பாற்ற வேண்டிய இக்கட்டான் நிலை ஏற்பட்டது. அவளுக்கு ஒத்துப்பெற்றேரோ, பிறந்தாரோ இல்லை.

‘டேயி பழநி! வாரியாடா வெறகுக்கு’ என்று அழைத்த வண்ணம் அடுத்தவீட்டுப் பழநியின் ஸ்தோபில் போய் நின்றன பெரிய பய என் அழைக்கப்படும் ராசு,

‘சரிடா,’ எனக் கூறிக்கொண்டே கயிரறையும் பழைய சாக்கொன்றையும் கக்கத்தில் இடுக்கியுபடியே கூட நடந்தான் பழநி.

‘டேய் பழநி! நீ இந்த மரத்தில் ஏறி ரெண்டு பிலாக்காய் பிடுங்கு. நான் போயிரெண்டு பேத்துக்கும் வெறகு கொண்டாரே’ எனக் கூறிக்கொண்டே காட்டினுள் சென்றுள் ராசு.

‘காவல் இங்கே வா, நேத்து அந்த ரெண்டாம் நம்பரில் மரம் வெட்டியாச்சு. நீ கவனிக்கல்லே, இன்னம் ஒரு குற்றத் தோட வேலையிலிருந்து வெளியே தன்னிடுவன்’ என்று துரை கூறிய வார்த்தையால் தனக்கிருக்கும் மதிப்பு பேரியிடுமே என்பது ஒருபுறமிருக்க தெரியாமல் விறகு கொடுத்து ஒன்றிரண்டு சம்பாரிப்பதும் போய்விடுமே என்ற கவலையால் உந்தப்பட்ட காவல் என்றழைக்கப்படும் ரெங்கன் காட்டை நோக்கி நடந்தான்-சவுக்கடிப்பட்ட வண்டு மாட்டும்.

ஆள் அரவம் கேட்கவே காட்டினுள் நடந்தான்.

விறகு பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த ராசு கண்ணில்படவே அவனை அதட்டி நிறுத்தினான். ‘எத்தனை முறை உண்ணீருக்க வெட்ட வேண்டாம் என்று சொல்வது. இன்று

‘யிடம் தான் அழைத்துக் கெல்வேன். உனக்கெல்லாம் சொன்னியம் பார்த்தா ஏ வேலையே போயிடும்’ எனக் கூடுது திரும்பியவனுக்கு செடியின் மறைவில் பச்சை

மரம் வெட்டி மறைத்து வைத்திருப்பது கண்ணில் படுகின்றது.

‘டேய்! பச்சை மறத்தை வெட்டி மறச்சி வச்சிட்டு என்னைக் கண்டதும் பட்டதைக் கட்டினியா? நட தோர வங்களாவுக்.’

‘நான் பொறுக்க வந்ததே பட்ட வெறகு. அந்தப் பச்சை வெறக நா வெட்டலீங்க’ என்றான். காவல் பிடிவாதமாக பச்சை விறகை அவன் தலையில் வைத்துப் பின் தொடர்ந்தான்.

இவ்வளவையும் மரத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த பழநி கீழே இறங்கினால் தன்னையும் பிடித்துக் கொள்வானே என்ற எண்ணத்தில் ஒளிந்து அவர்கள் சென்ற பின் வீடு நோக்கி நடந்தான்.

வீட்டிற்கு வந்த காமாட்சி மகனைக் காணது திகைத் தாள். ‘பின்னொ மறத்தில் ஏறும் போது தவறி விழுந் திடுச்சோ என்னவோ ஆண்டவனே’ என வேண்டினான். சிறிது நேரத்தின் பின் அடுத்த வீட்டுப் பழநியின் மூலம் உண்மையை அறிகின்றான்.

‘பிலாக்காயும் பிடுங்கினுப்பிலே இருக்கும் வெறகும் கொண்டாந்தாப்பிலே இருக்கும் என நென்கசே! ஆண்டவள் என்னை ஒரு வழியிலயும் பொழைக்க விடமாட்டான் போவிருக்கே’ எனக் கூறியவளாய் மற்றுக் குழந்தைகளைக் கவனித்தத் தொடங்கினான்.

சம்பளத்திற்காகச் சங்கும் ஊதப்பட்டது. ‘இன்னிக்கி எனக்கு ஊது முத்தை வாங்கித்து வாம்மா....! இது ஒரு குழந்தையின் கதறல்.

‘அம்மா எனக்கு எப்பவுமே ஒன்னும் வாங்கித்து வராது’ இது ஒரு குழந்தையின் நச்சரிப்பு.

‘அம்மா! எனக்கு சீட காயி எல்லா...’ இப்படியே ஒவ்வொரு குழந்தையும் கூற அத்தனைக்கும் சரியென்று தலையகைத்துவிட்டு பிரட்டுக் களத்தை நோக்கி நடக்கின்றான்.

ஒவ்வொருவருடைய பிரட்டும் வந்து போயின. பந்திபிரிக்கவும் காமாட்சித்துரை பெயர் கூப்பிடுகின்றார். துரையின் முன்னால் கூனிக் குறுகி இரண்டு கைகளையும் நீட்டிய வண்ணம் நிற்கின்றான்.

‘இந்த மாசம் ஒங் கொந்தரப்புக்கு ஆள் போட்டாச்சு! அரை ஏக்கர் பிடிச்சாச்சு. ஒம் மகன் பச்ச மரம் வெட்டியாச்சு. பத்து ரூபா தெண்டத்துக்குக் காசு கொடுக்க முடியாது. அடுத்த மாதம் அஞ்ச இந்த மாசம் அஞ்ச பிடிக்கிறேன்’ எனக்கூறி இரண்டைம்பகைத் தொடுத்தார்.

அத்தனை குழந்தைகளும் தன்கையை ஆவலுடன் எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்றாலும் மடியில் சுருட்டி வைக் கப்பட்ட பணத்துடன் வெறுங்கையுடன் வீட்டை நோக்கி நடக்கின்றான்.

காவல் தனது வேலை நிலைத்து வீட்டது என்ற சம்பீரத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தான் ஐந்து பத்து சம்பாரிக்கலாம் என்ற நோக்குடன்.

குறுக்குப் பாதையில் தாயின் வரலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த குழந்தைகள் அம்மா வந்திடுச்சு அம்மா வந்திடுச்சு என கத்துகின்றார்கள்.

இம்மாதம் எப்படியும் குடும்பத்தை நடத்திடலாம் எனக் காத்திருந்த அவளும் தங்களின் ஆசையை நிறைவெற்றிக் கொள்ளக்காத்திருந்த குழந்தைகளும் ஏமாற்றத்துடன் பின் தொடர் ஸ்தோப்பில் போய் அத்தனை ஜீவன் களும் அமர்கின்றன. (யாவும் கற்பணை)

இந்து கலாச்சார நிலையம்

பதுளைவாழ் இந்துப் பெருமக்களுக்காக ஒரு கலாச்சார நிலையம் வேண்டும் என்ற அவர்களின் நீண்ட நாள் களைவ நிறைவேற்றும் முயற்சியை, பதுளை இந்து மகாசபையினர் மேற்கொண்டு அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்னும் செய்தி பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

இதற்கு முன்னரும் இத்தகைய ஒரு திட்டத்தினைப் பல அமைப்புக்கள் கொண்டிருந்தன எனினும், அவை வெறும் ஏட்டுச் சரைக்காய்களாகவே இருந்துவிட்டன. கடந்த காலங்களில் இந்து ஈகா சபையினர் மேற்கொண்டு செய்த சமய, சமூகப் பணிகளை நோக்குமிடத்து, அவர்கள் தமது பேராற்றலைப் பயண்படுத்தி, ஊவா மாகாண இந்துப் பெருமக்களுக்கே, பெருமை தேடித்தரும் வகையில், தமது திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

அவர்களின் அப்பெரு முயற்சி வெல்க! வெல்க!! என்று வாழ்த்துகின்றோம்.

“பூங்குள்ளறம்”

(மாத இதழ்)

சந்தா ஷபம்:

தனிப்பிரதி	சதம் -/50
ஆண்டுச் சந்தா	நாள் 6-00

விளம்பர விகிதம்:

உழைப்பக்கம்	ரூ. 150-00
அரைப் பக்கம்	ரூ. 50-00
சூல் பக்கம்	ரூ. 30-00

தொடர்ச்சியாக விளம்புசம் செங்க விரும்புவோருக்கு சலுகை உண்டு.

விபரங்கள் போது:

“பூங்குள்ளறம்”

மேப். பதுளை அச்சகம்,
235, லோவர் வீதி, பதுளை.

எழுத்தாளர்களுக்கு

‘பூங்குள்ளறத்’ தில் பிரசரிக்க சிறு கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள், ரைவேற் கப்பகுகின்றன. தாவிஸ் ஒரு பக்கத்தில் மட்டுமே எழுதி அனுப்பும்படி வேண்டுகிறோம். பிரசரிக்கப் படாத விஷயங்களை திருப்பிப் பெற விரும்பினால் போதிய தபால் தலைகள் வைத்து அனுப்பப்பட வேண்டும்.

உங்கள் அச்ச வேலைகளுக்கு
எங்களையும் கலந்து ஆலோசியுங்கள்!

→ எங்கள் பிரசரங்களே
எங்களுக்கு
விளம்பரம்

பதுளை அச்சகம்

235, லோவர் வீதி

பதுளை